

Világrekord: háromszáz tonnát győzött le Nick Árpád

Ilyen még nem volt. Megbirkózott háromszáz tonnával. Nick Árpád a Széchenyi István komphajót húzta el. A Rekordok könyvébe illő produkciót a szántói révnél mutatta be.

A magyar nagyereőst hetekkel ezelőtt indiai kollégája idegesítette fel, aki 275 tonnás uszályt ráncigált odébb a szájába vett kötéllel. Mivel az addigi rekord a mi fiunk nevéhez fűződött, Nick úgy határozott, hogy visszaszerzi az elsőséget, elhúzza a balatoni kompot. Bemelegít-

tés gyanánt nyolctonnás kamiont húzott el. És akkor következett a komp. Síri csend fogadta Nicket, még a lehangosabb drukkerai is lélegzet-visszafojtva figyelték a készülődést. Többen csak csóválták a fejüket, s bizony az első próbálkozására a hitetleneknek lett igazuk. A monstrum nem engedelmesskedett, hiába feszült meg a bajnok.

Amikor már mindenki feladta, Nick ismét neki veselkedett. Néhány másodpercig csak a drótkötél feszült, majd lassan, centiméterről centiméterre megindult a motoros, araszolni kezdett a part felé. Legalább nyolc méteren át vonszolta az iszonyú tömeget, majd a

múló rosszullet után mosolyogva fogadta a gratulációkat. A német turisták, akik végigizgulták

a két mutatványt, autogramot kértek és meg tudakolták fogorvosának címét. (gergely)

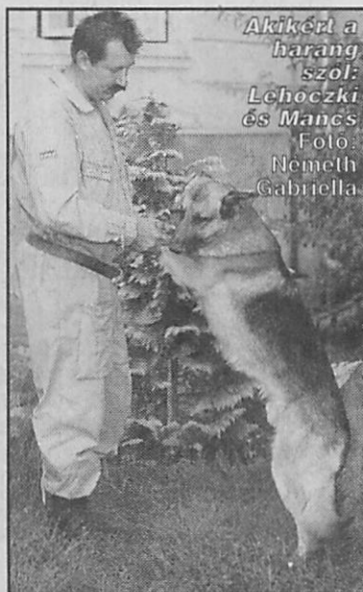
A németek a fogorvosa után érdeklődtek
Fotó: Sipos István

Ima a megmentőkért

Nagyon szépen köszönök mindent a magyaroknak, a mentőembereknek, meg a nagy kutyának. Szeretlek benneteket! – csilingelt bele a telefonkészülékbe egy aranyos hangocska. A hároméves Hatira küldte így a Mai Nappal első üzenetét az öt megmentő magyar mentőcsapatnak és Mancsnak.

A pici lánynak a Napló riportere, Zöldhegyi Katalin adta át a készüléket, aki operatőrével a szír-iraki határ melletti Iskenderunban ta-

Akikért a harangszól:
Lehoczki és Mancs
Fotó:
Nemeth Gabriella

Elmondhatod mindenkinek

BÁCSAKI TÍMEA TANULÓ:

– Nagyon szerettem azokat a meséket, amiket a tévémaci is nézett. Azok voltak a kedvenceim. Mindig leültem a tévé elé, ha a maci is így tett a tévében.

KARADIN ANDRÁS ÉPÜLETSZOBRAŠZ:

– Nem, egyáltalán nem hiányzik. Először is soha nem nézek televíziót, másodsor sem most, sem gyerekkoromban nem szerettem a játékokat és a meséket.

MALGOT LAJOS TANULÓ:

– Nagyon hiányzik majd, szerettem a tévémacit. Amióta az eszemet tudom, ott ültem a képernyő előtt, s megnéztem. Semmi nem tudja pótolni.

PAP RITA ÉNEKES:

– Helytelenítem, hogy elűnt, kedves színfoltja volt az estéknek, igazi találat. Ráadásul a szegényebb gyerekek, ahol nincs videó, műhold, csak ezt tudták nézni.

Hiányzik-e a tévémaci?

Kedves olvasóink! Önök is elmondhatják véleményüket a (06) 90/313-213-as telefonszámon. A hívás díja 120 Ft + áfa/perc + k. d.

lálta meg a családot, egy külvárosi lakótelepi lakásban. Hatira nagynénje fogadta be a kislányt és szüleit, akiknek mindenképp odaveszett a földrengés során. A kislány szüleinek nincs munkája, és mindössze egy öltözet ruhájuk van, amit segélyszállítmányból kaptak.

Hatira jól emlékszik Mancsra, a megmentőjére, és a német juhász gazdájára, *Lehoczki Lászlóra*. Naponta megy a szüleihez a dzsámiba imádkozni értük. Meg a magyarokért. Kiderült, hogy azt a romos területet, amely alatt nyolcvankét órán át volt a kislány, a magyarok előtt már átvizsgálta az amerikai és a brit mentőcsapat is. Az életnek jelét nem találták. Amikor Hatira ugatást hallott, nem mert kiáltani: fél a kutyától. Csak az apja jól ismert hangjára sirt fel. Most azonban minél előbb meg szeretné ölelni Mancsot. A nagy kutyát, „akinek” az életét köszönheti. (sebes)